

דף לד.

עין משפט ד.ה.

או"ח סימן שפו פעיף ה

ה. אין מערבין בכמהין ופטירות ט, ולא בתבלין, ולא בעדשים י, ולא בחטים ושעורים, ולא במים לבדם כ ולא במלח לבדו ואם ערבין יחד מערבין בהם וי"א דוקא שנתן שמן לתוכן ל, וי"א שמערבין בתבלין מ.

עין משפט ו.

או"ח סימן לה פעיף ג

ג. נשים ועבדים פטורים מתפילין משום שהיא מצות עשה שהזמן גורם נ.

הגה: ואם הנשים רוצות להחמיר על עצמן מוחין בידן פ.

עין משפט ז.

או"ח סימן תרמ פעיף א

א. נשים ועבדים וקטנים פטורים מן הסוכה ע, טומטום ואנדרוגינוס

ט. שאינם באים אלא באקראי ואין דעתו של אדם לסמוך עליהם לא לסעודה ולא ללפתן, אבל דעת הגאון שמערבין בכמהין ופטירות מבושלין, מ"ב אות כ"ג.

י. היינו עדשים וחטים ושעורים חיינן, וה"ה אורז וקטניות יבשים שאין ראויין לאכילה כמות שהן, מ"ב אות כ"ה.

כ. דלאו מזון הוא.

ל. ומיירי באין שיעור בשמן לבדו ויחד עם תערובת המים ומלח יש בהם שיעור ללפת ב' סעודות, מ"ב אות כ"ט.

מ. כיון שראוי לתבל בו האוכל חשוב הוא לערב בו, ושיעורו חצי רביעית, ובשעת הדחק יש לסמוך על המקילין בתבלין, אך יש ליזהר לא לערב בפלפלין, מ"ב אות ל'.

נ. ואף שקיי"ל כר"ע שלילה זמן תפילין מ"מ בשבת ויו"ט לאו זמן תפילין הוא, ב"י מהרא"ש. ומה שנשים פטורות הוא ג"כ ע"פ הסוד לפי דברי האר"י ז"ל, כה"ח אות ח'.

ס. וגם עוברת בלאו "לא יהי' כלי גבר על אשה", כה"ח אות ט'.

ומיכל בת שאול כיון שהיתה גלגול מזכר וידעה מזה ע"כ הניחה אותם. ואשה שיש לה גילגול מזכר א"א שתלד אם לא ע"י עיבור של נשמה של אשה אחרת שבאה אליה ע"י זכות גדולה, כה"ח אות ט'.

ע. ממשנה סוכה כ"ח ע"ב, דכתיב כל האזרח בישראל בה"ה יתירה וזה למעוטי נשים, ועוד שזו מצות עשה שהזמן גרמא ונשים פטורות, והאזרח צריך למעוטי נשים שלא

חייבים מספק^ב, וכן מי שחציו עבד וחציו בן חורין חייב^א.

עין משפט זז.

אור"ח סימן תרלט פני"א

א. מצות סוכה שיהיה אוכל ושותה וישן^ב ודר בסוכה כל שבעת הימים בין ביום בין בלילה כדרך שהוא דר בביתו^ר בשאר כל ימות השנה.

נאמר נלמד מט"ו ט"ו בפסח שהנשים חייבות. לבוש. ומיירי בעבד שטבל לשם עבדות אבל בלי זה הרי הוא כעכו"ם ואינו חייב במצות כמ"ש ביו"ד סי' רס"ז סעיף י"ז.

והגם שהנשים פטורות מ"מ יש להן שכר כשמקיימות מצות עשה שהזמן גרמא, כמ"ש בסי' תקפ"ט סעיף ו' מיהו לא יברכו לישיב בסוכה.

פ. ולענין ברכה לדעת הרמב"ם לא מברכים, אבל להראב"ד מברכים, והשו"ע בסי' י"ז סעיף ב' פסק כרמב"ם דאינם מברכים. אבל לדעת הרמ"א שם לברך כהראב"ד.

צ. מצד חירות שבו. לבוש.

ק. ממשנה סוכה כ"ט, ומה שמברכים על מצות סוכה בכל פעם ואילו באכילת מצה רק בלילה הראשונה משום דמצות אכילת מצה רק בלילה הראשון, דכתיב בערב תאכלו מצות, אבל בסוכה כל שעה שיושב בה מקיים מצות עשה דבסוכות תשבו שבעת ימים.

ו. ובשינה אין מברכין לישיב בסוכה משום שמא לא ישן ותהיה ברכה לבטלה, כ"כ הרא"ש בפ' בתרא דסוכה, ופ"ק דברכות. או הברכה שמברך לישיב בסוכה באכילה פוטרת גם השינה, כ"כ הטור בשם ר"ת, וע"כ כשמברך לישיב יכולן לפטור כל הישיבה ביום והשינה עד הסעודה הבאה.

והרמ"א הוסיף דלא רק אוכל ושותה אלא ישן ומטייל, והרוצה לדבר דבר תורה עם חבירו ילך לסוכה אם אפשר כ"כ הד"מ בשם המהרי"ל. ט"ז ס"ק א'.

ז. והשל"ה כתב שמנהג מורו שלא לדבר בסוכה אלא בדברי תורה, וכ"ש שלא לדבר דברים בטלים שזה אסור גם מחוץ לסוכה.

ח. וצריך לשבת בסוכה באימה וביראה בבושה ובענוה, ולא יכניס לתוכה עכו"ם שהסוכה היא צלה דמהמנותא, ועכו"ם אין לו אמונה ואז בורחת הקדושה ואז האושפיזין מקללים קללות נמרצות. כה"ח אות ו'.

י. שנאמר תשבו שבעת ימים ותשבו פירושו תדורו, כלומר שיהיה עיקר ישיבתו בסוכה וידור בה, כדרך שהוא דר בביתו כל השנה. לבוש. ועיין בכה"ח או ח' מ"ש בשם הזוהר פ' אמור.

יא. ויש מדליקין נר אחד בכל לילה לכל האושפיזין, ויש מדליקין ז' נרות כנגד ז' האושפיזין בכל לילה. והדלקת נר זה בסוכה לכבוד האושפיזין האיש קודם לאשה, וטוב שידליקו שניהם ביחד. כה"ח אות ט'.

יב. ויזהר האדם לשמח העניים ואם אפשר שיבואו על שולחנו כי זה חלק האושפיזין, ועל כל לילה יאמר שזה לכבוד אושפיזין שלו.

יג. ויש ענין להשאיר מפה יפה מכסה השולחן גם בלילה בסוכה כדי להמשיך עליו ברכה מברכת שבת ויו"ט.

יד. והאר"י ז"ל היה מניח על השולחן ג"כ כוס של ברכת המזון ובו כמה טיפות יין וגם פתיתי לחם. כה"ח אות י"א.

טו. כתב מהרי"ו שהמקיים מצות סוכה כאילו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית, וסוכה דומה בבנינה לאות בי"ת והעולם דומה לבי"ת והתורה מתחילה באות בי"ת,

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

א. ב. כל שבעת הימים אדם עושה את ביתו עראי וסוכתו קבע, כיצד כלים הנאים והמצעות הנאות בסוכה וכלי שתיה וכוסות בסוכה, אבל כלי אכילה כגון סירים וקערות מחוץ לסוכה **ש**. המנורה תהיה בסוכה **ת**, ואם היתה סוכה קטנה **א** מניחה מחוץ לסוכה.

הגה: אל יעשה שום תשמיש בזוי **ב** בסוכה כדי שלא יהיו מצוות בזויות עליו.

והשוהה בסוכה בכל רגע מקיים מ"ע. **ו** ובשם הגר"א נמצא כתוב שמותר לישן בסוכה יחידי ושומר מצוה לא ידע דבר רע, ע"ד שלוחי מצוה אינם ניזוקין.

ש. **ו** ואם הכניס כלים מאוסים לסוכה י"א דפסולה מדרבנן כל זמן שהם בתוכה ואין מברכים לישב בסוכה עד שיוציאם. כה"ח אות ט"ז. ולדעת השו"ע בין קדרה בין קערה לפני האכילה מותרים, ואחר האכילה אסורים. והמ"א בס"ק ג' כתב דהעולם נהגו לאסור קדירה גם קודם אכילה. מ"ב אות ה'.

ת. ולאחר שכבה מחוץ לסוכה. בן איש חי פ' האזינו אות ט'.

א. שהמנורה ממעטת בשיעורה, וגם יש חשש שתשרף. מ"א ס"ק ב'. מ"ב אות ח'.

ב. כגון שטיפת הקערות והקדירות. מ"ב אות ט'.